

**Виходить во Львові що Середи и Суботы** (кромъ ру-  
ківъ світл.) о ф-бій годинѣ пополуднії. Літерат. додаток  
«Бібліотека національ. повѣстій» виходить по 2 почат. вр-  
кушъ кожного 15-го и послѣдніого днія кожного мѣсяця.  
**Редакція, адміністрація и експедиція** поль Ч. 8 улиці  
Академічнії.  
Поч. листы, посылки и реклами наложитъ пересылати  
поль здрояю: редакція и адміністрація „Діло“ Ч. 8 ул.  
Академічнії.  
Рукописи не вважаються толькъ на попереднє засідан-  
ня.  
Двохлисного числа стоить 12 кр. з. в.  
Оголошення приймаються по штук 6 кр. з. в. бть однок-  
строчкою печаткою.  
Рекламиція неопечатаний вольний бть порта.  
Предплату наложитъ пересылати франко (найлучше  
почтовимъ пересважомъ) до: Адміністрації часописа „Діло“  
— Академічна Ч. 8.

**ВІІІ.** Читателів въ Россії просимо ма-  
ти увазѣ, що въ вимовѣ л=ji, ө, ү=i, и (вт-  
реть въ кінці слівъ)=ы, и (на початку  
сл.)=i, ө (на початку слівъ)=vi

**Съ симъ числомъ кончается**  
**першій пѣврѣкъ сего рѣчшаго выдавши-**  
**цва "Дѣла". ВІІ. Предплатниковъ на-**  
**шихъ, котрымъ предплата кончается, про-**  
**симо, щобы завчасу посыпшились съ при-**  
**дѣломъ дальнѣон предплаты.**

**85** Цим приступаючі предплатники на „Біблію  
наркомсп. польстей“ дістануть початково  
загальну „Праця та гроши“ безплатно.

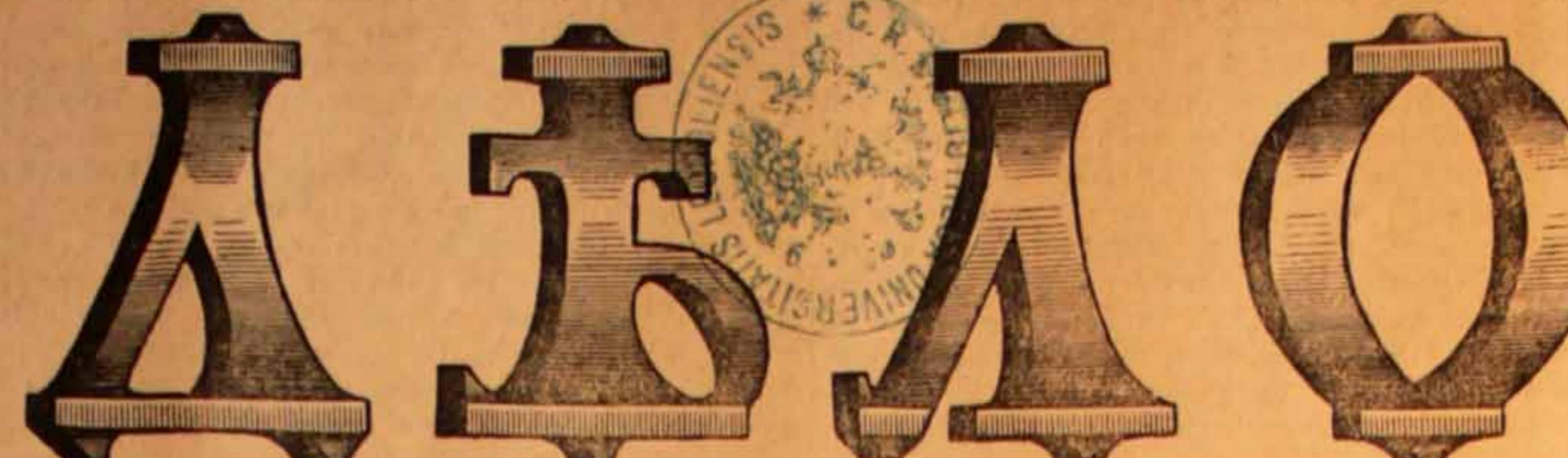
## Панславистичній стремленя Русинівъ.

Загально поважаній авгсбурок „Allgemeine Zeitung“, одна зъ найважливѣйшихъ нѣмецкихъ газетъ, зайтила въ Ч. 184 на першомъ мѣсяцѣ упомянуту статю п. заг. „Die panslavistischen Bewegungen der Ukraine“. Си статя бѣззнатасоя глубокихъ, а у Нѣцѣвъ рѣдкимъ знаньемъ отношель нашего народа, его историчной минувшоости въ теперѣшнаго становища; тожь думасмо, не будеъ интересу для нашихъ читательствъ, подати ту статю въ си цвѣнѣмъ содержанию, тымъ болѣе, що пансловистичній стремленія Русинѣвъ а Родина, оталися теперъ не только предметомъ загальноз розмовы прилюдной у насъ, але такожъ предметомъ судовой разпорывы.

и предметом судовой разноразы.

"Сейлько ий написано и печатано дося про  
школьникъ", пише Augsburger Allg. Zeitung, "а  
зрень таи скръ пакуютъ еще дуже иелой по-  
зити про со штылье. Те, що дося звычайно ро-  
зумъю суть панславистичныи рухъ, есть  
только одне направленье панславизму, именни-  
то, якъ выходить тъ Москви. Однакожъ попри  
желанияхъ панславистъ да въ дани  
будо въ нихъ суть другое панславистично направ-  
ленъ, потро не только зовѣти рѣжнится бѣть жи-  
вущему панславизму, але есть ему въ многомъ лѣ-  
чь противъ и вороже. Се послѣдне панлави-  
стиче направленье має себѣ осередокъ на Руслѣ  
(на Українѣ) и такимъ то чиножъ оба панслави-  
стиче направленья относѧютъ обоихъ паголов-  
иць славянскіхъ народамъ, котрѣ творять  
російску державу. Бѣсть се московской або вели-  
корусской народъ, чвоячѣй теперь около 40 миліо-  
нъ, а русскїй (украинскїй) або малорусской на-  
родъ, якъ въ самой Россіи числитъ около 15 миліо-  
нъ, а въ Австро-Угорщїнѣ (въ Галичинѣ,  
Буковинѣ, Угорщїнѣ) 3 миліоны. Московской пан-  
славинъ заслугъ на себе увагу Европы своимъ  
головными обзывами далеко больше  
етъ русскїй панславинъ, котрый подозрѣвается о  
сепаратистской тенденціи и есть подклоненъ  
въ мистической прописы цензуры, а задля того  
що газетъ въ прасѣ цензовѣй мусить бѣть часу  
да часу вѣсѣлья заковкать. А що кромѣ того  
себѣ московскїй панславинъ часто густо опаловує на  
вѣтъ въ правительственный кругъ въ Петербургѣ,  
то очевидно стає бѣть черезъ те важныи факто-  
рии панславинъ, передъ котрими русскїй пан-  
славинъ уступитъ".

Такъ нынѣ существовавшіе обѣйного пан-  
стическаго направления въ (Малой) Руси есть фак-  
тъ и не измѣненъ набрасъ въ року на рѣкѣ  
Бугъ бывши земли и земли. Такожъ не можна  
чувствовать, что сей русскій панславизмъ подчинит-  
ся въ рѣзкому звукѣ на политической побѣдѣ  
и тѣмъ якоѣрно буде оставляти свое поле  
въ дальнѣйшемъ вытеснѣостю искъ его по-  
братьевъ изъ Малой. Се выходить искъ изъ разни-  
чия географическихъ и этнографическихъ обсто-  
ятъ Русь (Украина), которая подле для паноль-  
штату дала пророчество въ недалѣкое поле дѣлъ  
Великороссія. Русь (Украина), коли щодѣ тѣхъ  
имѣетъ руку свою искъ земли Русской, —  
имѣетъ и Черное море и уѣсть Дунай, иона  
Карпаты простирають искъ по Словакіи землю,  
и имѣть берегъ Сана и находившо Бугу сущ-  
дуть Рускии отъ Польскаго: Русь (Украина)  
имѣетъ искъ простирающи сопредѣлья вѣхъ краѧъ  
бывшихъ. Тѣлько саме посерединѣ столицѣ  
имѣетъ искъ тѣхъ краѧъ тѣлько по сюбѣ  
имѣетъ, что звукъ национально подчинягло за-  
имѣнѣи и теперь искъ членовъъ польскихъ,  
иудеевъ, болгарянъ, чеченъ и пазыръ и зе-  
нитрующу имѣть изъ Україны, — тѣлько часохъ  
имѣетъ и скрещеніе пограничье Великороссіи  
имѣть для заселенія Сибирь за погр., а  
заселеніи Сибирь исключительно и искъ же  
бывшихъ. Тѣлько въ рускій языке — искъ  
бывшихъ, исключительно земли русской да-  
да и земли въ простирающи Пушкинъ, Лермонтова  
бывшихъ имена народныхъ — искъ же  
— искъ имена бывшихъ сопредѣльныхъ языковъ



Предплата на „Дѣло“ для Австроіи:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . .	8 зр.	на цѣлый рокъ . . .	8 рубл.
на полвъ року . . .	4 зр.	на полвъ року . . .	4 рубл.
на четверть року . . .	2 зр.	на четверть року . . .	2 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:		съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рокъ . . .	12 зр.	на цѣлый рокъ . . .	12 рубл.
на полвъ року . . .	6 зр.	на полвъ року . . .	6 рубл.
на четверть року . . .	3 зр.	на четверть року . . .	3 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . .	зр. 5-	на цѣлый рокъ . . .	5 рубл.
на полвъ року . . .	зр. 2·50	на полвъ року . . .	2 р. 50к.
на четверть року . . .	зр. 1·25		
Для Заграницъ, окрѣмъ Россіи:			
на цѣлый рокъ . . . . .		10 зр.	
на полвъ року . . . . .		5 зр.	
на четверть року . . . . .		2·50 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . . .	14 зр.	на цѣлый рокъ . . . . .	6 зр.

[View Details](#) | [View Details](#) | [View Details](#)

панславизмъ вступає практично въ акцію для інтересовъ захôдныхъ братôвъ славянъскихъ".

Процесь

**Ольги Грабарь и товарищъ.**

(Лягуш.)

Двайцятый день розправы — пятница 7 липця.

Початокъ о год.  $8\frac{1}{2}$  рано.

Предсѣдатель приступає до поясненія  
того факту, якимъ чиномъ въ хвилѣ, коли ком.  
полиції Бляймъ прійшовъ до помешкання Ад. До-  
брянського шукати за Мирославомъ Добрянськимъ,  
листы Мирослава Добр. нашлися въ рукахъ  
Ольги Грабаръ, котра ихъ кинула до печи; чи  
Ольга Грабаръ учинила се случайно, чи съ замѣ-

Ольга Грабарь учинила се случайно, чи съ замѣромъ, именно зъ страху передъ ревизію; чи бачила она ревизора Іо. Терлецкого въ хвилѣ, коли ком. Бляймъ глядавъ за Мирославомъ? Обжал. Ольга Грабарь якъ пещереду такъ и теперь поясняе, що звычайно палить непотрѣбній листы, що отже и тогда, зовсімъ не знающи о присутності ревизора въ судейной кімнатѣ, случайно взяла листы брата Мирослава и кинула до огню и доперва, коли въ ту хвилю вскочивъ Терлецкій

якъ божевольный до комнаты, дозналась, что есть  
якійсь чужій чоловѣкъ. Заст. прокуратора  
вноситъ, чтобы для поясненія сей справы возврати  
свѣдкобъ: ком. Бляйма и рев. Ю. Терлецкого.  
Дръ Лубинській годится на се внесеніе ста-  
тымъ додаткомъ, чтобы тыхъ свѣдкобъ еще се-  
годня завозвати. Оттакъ приступлено до дальншаго  
читанія актобъ. Зъ актобъ перемышского суду о-  
кружного показуєся, что цѣле злочинство пу-  
блічного насилия, якого мавъ допуститись Миро-  
славъ Добрянській и за котре бувъ переолѣдован-  
ый гончими листами, почивало въ томъ, що онъ  
на грунтахъ свого батька стрѣлявъ колька разовъ  
на худобу сейдинъ зъ Яслискъ, котрій робили школу  
и що зрашивъ одного быка и застрѣливъ одну  
корову. Надто вибѣсть властитель сей худобы за-  
явленіе до суду, що Мирославъ Добрянській не  
допустився на дѣлѣ нѣякого надъужитя и що про-  
те отступає отъ своєї жалобы.

Обж. Ад. Добрянській поясняє, що єго синъ Мирославъ не бувъ навѣтъ нѣколи взыяній до суду, хоть пробувавъ въ границяхъ австрійской монархіи. Дивна такожъ рѣчъ, — замѣчає обжалований — що гончій листъ выслано доперва по європейскою железобетону.

Отчитано отозву ц. к. дирекціи поліції во Львовѣ о побутѣ проф. Ивана Соколова во Львовѣ. Соколовъ прибувъ до Львова 22 жовтня 1881 а отъїхавъ 29 листопада до Чергежа; въ пашпортѣ була въразна дописка, що йде въ цѣляхъ науковихъ; во Львовѣ пересиджувавъ Соколовъ въ бібліотецѣ и зносиився съ рожними Русинами Ад. Добрянськимъ, Площањськимъ, Геровськимъ адв. дромъ Ivanomъ Добрянськимъ и т. д.

чайно можи слухачами въ салъ): Се фальшь  
Предс. Прошу не отзыватись.

Огчтапо съѣдоцтво ц. к. дирекціи полиціи  
въ Влади Кодолимиръ Наумовичу, которому и

въ Въдни о Володимири Наумовичу, которому и  
да нечего закибуті; тожъ само зознання госпо-  
дара, у которого мешкалъ и его дочки, посвѣдча-  
ючай, что В. Наумовичъ живъ спокойно и мал  
выходивъ изъ дома. Пос. Василь Ковальскій  
слушавшій еще въ Въдни протоколарно зознавшо  
шо иознає А. Добрянського р. 1863—1864 въ  
Перемышлі, а Мирослава Добрянського познав  
мнущого року, коли той же во Львовѣ зробив  
ему визиту. Пос. Ковальскому выдався Мирослав  
Д. легкодухомъ (*flatterhaft*). — Отчитано рапортъ

жандармерії о бтиошенияхъ селянъ до о. Наумовиша. Въ тыхъ рапортахъ подносятся мѣжъ иниции яко щось дуже небезпечного и грозного, что помежи селянами суть розширеній рускій книжки, образки и т. д.; также звѣщається, что селяни прибѣздили до о. Наумовиша оглядати его взорву на сбѣку и самі у себе заводили оттакъ пасѣнія и т. д. Обж. о. И. Наумовичъ дивуєся, не наявѣть такій рѣчи подносятся въ рапортахъ жандармерії яко щось небезпечного и противузақо-

ного. Се дуже сумно.  
Отчтано зъзнанія рѣжныхъ съѣдкѣвъ  
Угорщины, зъ которыхъ лише Геза Moesary зъ-  
нае, що познавъ Мирослава Добрицкаго р. 187  
иъ домъ его отца Адольфа Доб., будучи тамъ  
интересомъ, що отъ того часу переписували  
сь собою; послѣднаго разу пробувающи въ Че-

тому разытывань Мирославъ Добрянскій съѣдокъ бранскій жгъ иже днъ 24 (25) сѣчня 1882, кѣи про соціалізмъ и национальность въ прокуратора о дотягивъ информации. Эѣ тозъ то притынъ отнесено съѣдокъ до самого начальника прокуратора Космы изъ Пенштѣ, але тѣмъ не раздѣбутъ съѣдокъ пѣнныхъ материаловъ. Пѣнѣшнѣе переписуавася Мирославъ съ сѣѣдокъ въ спрахахъ дневникарскихъ и присыпъ буть наѣть одну для Peiser Lloyd'a, бажаючи отынъ доносователемъ сенъ газеты изъ Петербурга. Обж. А. Добрянскій констатуетъ по отчитаню зѣнаніи угорскихъ сѣѣдокъ, что наѣть Мадамы послѣдуютъ его лѣвобѣтъ для династии и его сно-кѣйный характеръ. — Отчитано зѣнаніи Юрия Дудинскаго изъ Угорщины, кѣи мѣжъ инишии подаетъ, что А. Добрянскій неизвѣдѣтъ Мадамы и раздѣбъ ихъ вычертнитъ эѣ помежи жиличокъ народнѣ. Въ отчитаній бѣзѣтъ ц. к. дирекціи полиціи країновской говорится, что Иванъ Соколовъ буть въ Краковѣ въ осени р. 1881 и учавшися до агайонской библиотеки, а Иванъ Пальмонъ буть изъ Краковѣ въ сѣчню с. р. и зѣдѣнуавася костелы. — Въ отчитаніяхъ протоколлярныхъ зѣнаніи члены рус. товариства "Сѣчъ" изъ Вѣдни — Кося, Полянскаго, Озарневича и др., даютъ тѣжнѣ члены Вол. Наумовича свѣдѣніи тихого товарища, котого часами отѣбѣвались дома (на доказуемъ, что писали о нихъ Вол. Наумовичъ въ своихъ рапортахъ до Мирослава Д.). — Въ отчитаній бѣзѣтъ лѣвобѣтъ ц. к. дирекціи полиціи въ 29 марта с. р. говорится, что можна припюснитъ, что Иванъ Соколовъ и Иванъ Пальмонъ мали подѣлъ съ членомъ науковомъ пѣдѣзакомъ политичнѣмъ. — Отчитано бѣзѣтъ ц. к. прокуратори въ Станисловѣ и Коломѣѣ забираются языковымъ пѣтъ, чи "Господарь и Промышленникъ", выдававшися обжал. Начальни, и "Прѣдѣльѣтъ", выдававшися обжал. Треимѣніемъ, — писаній въ языцѣ русскомъ — чи въ языцѣ россійскомъ, и выдаются свой судъ, что тѣ газеты выдававшися въ языцѣ русскомъ "съ незнаніемъ до мышко россійскіхъ слѣвъ." Дѣр. Дух. и дѣр. Искрицъ высказываютъ свое зѣнаніе, что ц. к. прокуратори и въ загадѣ некомпетентнѣ власти и особы вдаются въ суды языковы. — Отчитано зѣнаніи о. Юстина Желеховскаго, катихита въ Переимышлѣ що до его знакомства съ Адольфомъ и Мирославомъ Добрянскими. Богданъ Волость, Ост. Терлецкій и Михаило Литинскій зѣнанія протоколлярно, що нѣчого не размовили съ Вол. Наумовичемъ о соціалізмѣ, национальности и панспанізмѣ. Заст. прокуратора (до обж. Вол. Наумовича): Въ вашѣй оборонѣ говорили вы, що маисте доноситъ Мирослава Добрянскому о соціалістахъ; тычкасомъ зѣнаніи вашихъ товарищій выходить, що вы зовѣтъ не говорили съ ними о тѣмѣ. Чомужъ вы не говорили о тѣмѣ? Чомужъ зѣнаніи не говорили о тѣмѣ съ Останомъ Терлецкимъ, который, не згадуючи о нѣчомъ, займається стїдами надъ соціалізмомъ и есть дуже добре поинформованный о соціалістичнѣмъ руху? Предс. (до В. Наумовича) Видите, вы писали о нихъ, а наѣть не говорили съ ними... Обж. Волод. Наумовичъ: Я вже говоривъ въ оборонѣ, що до информаціи о соціалізмѣ служивъ менѣ одинъ мой товаришъ. Онь подававъ менѣ вѣдомості, а есписувавши ихъ и высыпавъ Мирославови. Отчитано дальше нѣчого важного не высказуючіе зѣнаніи о. Юлии Станіровскаго, приходника изъ Чертежа и о. Ант. Венгриновича изъ Борнії.

#### По пѣвгодиннѣй перервѣ.

Заст. прокуратора предкладає одинъ листъ Мирослава Добрянскаго до Ольги Грабаръ, котоый доси не находивъ въ актахъ судовихъ, але въ полиціи. Обж. О. Грабаръ упомянулася була о сей листѣ донерва вчорашиго днія нагадующи, що ком. Блаймъ перебіяявъ сей листъ зъ почты, предложивъ его Ол. Грабаръ для подишу рецепсы, а отгакъ по прочитаню забравъ его съ собою. Черезъ цѣлый часъ сѣѣдокъ судового не находивъ сей листъ въ рукахъ суду и донерва теперъ одержавъ его прокураторъ въ короткѣй дорозѣ отъ директора полиціи. Листъ сей датованъ Мирославомъ "Петербургъ 14 (оттакъ по-правлено на 12) сѣчня (26, взглядно 24 сѣчня 1882 нов. стилю); на коверти суть початки петербургской почты зъ 15 (27) и 16 (28) сѣчня 1882. Листъ доручено О. Грабаровѣ днія 31 сѣчня с. р. Въ тѣмъ листѣ жалится Мирославъ Добрянскій, що кромѣ борцовъ працѣ дуже заняты такожъ працами при своїй газетѣ, котрої есть сотрудникомъ. (Якъ се газета — сего не указано въ листѣ.) Дальше описує долю сотрудника газетного, выхваливъ, що "Новое Время" добре платить своимъ сотрудникамъ, а его газета платить мало, описує тижку задачу кореспондента зъ такихъ Krahwinkel якъ Лѣвѣтъ, Грацъ и т. п. Пытаєса сестры про бѣзпеку родини, оттакъ згадує про перебѣгъ Галичнїкъ на православіе и пише: Warum darüber nichts geschrieben. Hätte ich davon gewusst, so würde ich einen Zeitungsartikel hierüber geschrieben und würde einen schönen Rubel verdient haben. "Sas" schreibt davon Schandergeschichten. Die Polen müssen böses Gewissen haben, oder aus Angst für ein Bischen Herzegowina den Kopf verloren haben. Ich bin böse, dass du mir so lange nicht schreibst... Въ концѣ говориться єще о погодѣ и о отношенїяхъ родиннихъ.

Заст. прокуратора подозриває, що сей листъ антидатованій и писаний Мирославомъ Д. наимысне для того, щоби закрыти таї свою сестру О. Грабаръ и батька, якъ и себе самого и змѣтили слѣдство судове черезъ то, що предстаєше себе лише яко кореспондента часописи, а затаєше свою властиву мисію. Се свое подозрѣніе опирає прокураторъ на тѣмъ, що Мирославъ До-

бранскій буть яко священникъ дуже працьливий и талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнчанія хораль гоміонізмомъ. О памятной агітациї о. И-чѣ сѣѣдокъ вѣдѣло чѣмъ. Сѣѣдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ упаковъ врем посаддныхъ выборахъ малої сказати; приде що до того, що на рукахъ первата по-звѣнитъ польскій ордъ. Сѣѣдокъ Мойсеї Аз-хеніца, членъ изъ Скалатѣ, не чуєтъ є томъ, що о. Наумовичъ прошагувавъ въ скапитской школѣ певанію до Полянії. Сѣѣдокъ Балко-вичъ, бувши погодъ собійскимъ пода, що о. Наумовичъ буть все "захмуреній" при Полянії (есслѣдствѣ). Сѣѣдокъ Лѣбѣдь Френкель, агітаторъ при выборахъ, подає, що о. Наумовичъ уважавъ за бѣлье опіранію Россії якъ Австрії. Сѣѣдокъ Ам-иль Левицеръ чуєтъ, що о. Наумовичъ часъ вибиратися до Россії до цара въ лѣбѣдь пильной справѣ (есслѣдствѣ).

Дальше отчитано рѣжнѣ зѣнаніи сѣѣдокъ що до Гілляніїхъ справи, котрѣ не подаютъ въ іншого нового матеріалу въ тѣй справѣ.

Мѣжъ инишии отчитано такожъ зѣнаніи кон-цинності лѣвобѣтъ поліції Володимира Іл-кеніча; сѣѣдокъ буть членомъ "Рус. Касиня" во Львовѣ и бувши тамъ наїже що вечера, въ виступіть зъ него дозора по уваженіяхъ изъ людомъ с. р. Тамъ знаніи сївъ А. Добрянскаго, котрый хоче зачисливши до т. зв. "твѣр-дыхъ" Русинівъ, однакоже розмовляє звичайно по нѣмецки. Звичайно розмовляє о бѣжущихъ спрахахъ; политики не дотыкаєтъ. Сѣѣдокъ розмовляє А. Добрянскій ломанымъ языкомъ россійскимъ съ примішкою словачини, такъ що сївдокъ, хоть знає по россійски, съ початку тяжко мѣжъ зрозуміти А. Добрянскаго. А. Добр. зробивъ сївдоку съ початкомъ року визиту зъ сївдокъ не разицує А. Добрянскаго. Зади позажного вѣку въ становище выбрано А. Добр. предѣдателемъ "Касиня". И. Соколовъ буть польска разбѣть въ "Касинѣ" и розмовляє съ А. Добрянскимъ зъ церковної історії. Площанського знає сївдокъ отъ колькохъ лѣтъ; єго уважано загально за "москільфа". Сївдокъ має та пересідченіе, що "Слово" побирає субвенцію зъ Россії, а пришовши до сего пересідченія по обчи-слению доходовъ и расходовъ "Слова". "Слово" друковується въ 700 примѣрникахъ, а має що най-більше 400 платныхъ предплатниківъ, що дає дохдь до 6000 зр. Отъ самого Щербака чуєтъ сївдокъ, що самъ друкъ въ напѣрвѣ "Слова" ко-штує рѣчно 8,000 зр., зъ чого сївдокъ вносить, що "Слово" мусіль побирає субвенцію зъ Россії, якъ се впрочимъ і сама голосила, а то таїмъ більше, що Площанський потребувавъ на удер-жанье дому рѣчно около 4,000 зр. Сївдокъ вино-вѣтъ такожъ передъ Марковомъ свое подозрѣніе, що "Слово" побирає субвенцію, а Марковъ не бѣтовніть на се нѣчого. Промовляє зъ таїмъ (за побирає субвенції) такожъ позади Площанського до Россії. Въ часі однозъ такои поїздки Площанського до Россії появилася вѣдома статя въ "Московськихъ Вѣдомостяхъ" съ гор-кими жаліями на сумній станъ "Слова" і о по-биранію субвенції Площанськимъ. Сївдокъ говоривъ о тѣмѣ зъ Герономіемъ, на що той же от-повѣвъ: "То самъ Площанський написавъ такій ду-рачества." Маркова сївдокъ знає отъ шкільныхъ лѣтъ; єй писали стишни, жаливася, що Площан-скій мало ему платитъ, говоривъ о себѣ, що есть "твѣрдымъ Русиномъ" і що Русинъ а Москіль-ко все одно. Близшихъ бѣзношень Маркова сїв-докъ не знає.

Отчитано зѣнаніи кръхъ Павликова и кръхъ Як. Шведзинскаго, котрѣ подають, що А. Доб-рянскій поводився въ "Рус. Радѣ" зонсъмъ лѣ-вильно.

Отчитано мѣжъ инишии такожъ спрахозада-ніе авсук. Шидловскаго о "Родимомъ Листку", въдаваному о. М. Огоновскимъ. Шидловскій за-мѣче є въ свійму спрахозаданію, що часописъ "Родимій Листокъ" здраджує "русско-фільській тенден-ції", бо въ одній статті говориться тамъ о "спо-лученію Русинівъ съ Россіянами підъ взглядомъ етнографичнѣмъ", заповѣдає уміщенье портретівъ і біографій россійськихъ писателівъ въ вко-нече для того, що "Р. Листокъ" чиши "руссікій" а не "рускій". Обж. А. М. Огоновскій въ-довішний промовѣ отпирає закони Шидловскаго, поясняє, що нише толькъ етимологично, що умѣ-стить лише 3 портрети россійськихъ писателівъ, а все прочі суть малорускій писателі, заявляє що нѣкто не думавъ ідентифікувати Русинівъ зъ Россіянами, і толькъ задля літ. цензури та-кіхъ непокликанихъ людей якъ Шидловскій си-датъ вже 6 мѣсѧцівъ въ вязницѣ. Дальше висказує обжалованій, що въ своїй часописі уміщується портрети Архік. Рудольфа і Архік. Стефанія, портретъ о. Митронізита і що бувъ завѣтъ лѣ-вильнимъ для Австрії і цѣ. дому. Дѣр. Луб-инській і дѣр. Дулємба противіє чита-нію цѣлого спрахозаданія Шидловскаго, прокураторъ обстоє при читанію; трибуналъ ухваливъ по-ловішнї парадѣ отчитати гдеякі важнішія устути сего спрахозаданія.

#### Двайцять другій день розправы — понедѣлокъ 10 липця.

Початокъ о год. 5/9 рано. Предѣдателъ приступає до переслуханія сївдокъ, призванихъ на нѣчийній день: о. Ба-русовичъ, б. вѣйтъ въ Скалатѣ, що о. Наумовичъ възвавъ незгоду межъ Русинами і Полянами въ Скалатѣ, однакоже не подає, въ якій се спо-собѣстало. Обж. о. Наумовичъ заявляє, що тѣ зѣнаніи не годятся съ правою. Лат. кс. Моронгъ рим. кат. парохъ зъ Збаражу зѣнаніе, що

о. Наумовичъ буть яко священникъ дуже працьливий і талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнчанія хораль гоміонізмомъ. О памятной агітациї о. И-чѣ сѣѣдокъ вѣдѣло чѣмъ. Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ упаковъ врем посадднихъ выборахъ малої сказати; приде що до того, що на рукахъ первата по-звѣнитъ польскій ордъ. Сївдокъ Мойсеї Аз-хеніца, членъ изъ Скалатѣ, не чуєтъ є томъ, що о. Наумовичъ прошагувавъ въ скапитской школѣ певанію до Полянії. Сївдокъ Балко-вичъ, бувши погодъ собійскимъ пода, що о. Наумовичъ буть все "захмуреній" при Полянії (есслѣдствѣ). Сївдокъ Лѣбѣдь Френкель, агітаторъ при выборахъ, подає, що о. Наумовичъ уважавъ за бѣлье опіранію Россії якъ Австрії. Сївдокъ Ам-иль Левицеръ чуєтъ, що о. Наумовичъ часъ вибиратися до Россії до цара въ лѣбѣдь пильной справѣ (есслѣдствѣ).

Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ буть яко священникъ дуже працьливий і талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнчанія хораль гоміонізмомъ. О памятной агітациї о. И-чѣ сївдокъ вѣдѣло чѣмъ. Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ упаковъ врем посадднихъ выборахъ малої сказати; приде що до того, що на рукахъ первата по-звѣнитъ польскій ордъ. Сївдокъ Мойсеї Аз-хеніца, членъ изъ Скалатѣ, не чуєтъ є томъ, що о. Наумовичъ прошагувавъ въ скапитской школѣ певанію до Полянії. Сївдокъ Балко-вичъ, бувши погодъ собійскимъ пода, що о. Наумовичъ буть все "захмуреній" при Полянії (есслѣдствѣ). Сївдокъ Лѣбѣдь Френкель, агітаторъ при выборахъ, подає, що о. Наумовичъ уважавъ за бѣлье опіранію Россії якъ Австрії. Сївдокъ Ам-иль Левицеръ чуєтъ, що о. Наумовичъ часъ вибиратися до Россії до цара въ лѣбѣдь пильной справѣ (есслѣдствѣ).

Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ буть яко священникъ дуже працьливий і талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнчанія хораль гоміонізмомъ. О памятной агітациї о. И-чѣ сївдокъ вѣдѣло чѣмъ. Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ упаковъ врем посадднихъ выборахъ малої сказати; приде що до того, що на рукахъ первата по-звѣнитъ польскій ордъ. Сївдокъ Мойсеї Аз-хеніца, членъ изъ Скалатѣ, не чуєтъ є томъ, що о. Наумовичъ прошагувавъ въ скапитской школѣ певанію до Полянії. Сївдокъ Балко-вичъ, бувши погодъ собійскимъ пода, що о. Наумовичъ буть все "захмуреній" при Полянії (есслѣдствѣ). Сївдокъ Лѣбѣдь Френкель, агітаторъ при выборахъ, подає, що о. Наумовичъ уважавъ за бѣлье опіранію Россії якъ Австрії. Сївдокъ Ам-иль Левицеръ чуєтъ, що о. Наумовичъ часъ вибиратися до Россії до цара въ лѣбѣдь пильной справѣ (есслѣдствѣ).

Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ буть яко священникъ дуже працьливий і талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнчанія хораль гоміонізмомъ. О памятной агітациї о. И-чѣ сївдокъ вѣдѣло чѣмъ. Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ упаковъ врем посадднихъ выборахъ малої сказати; приде що до того, що на рукахъ первата по-звѣнитъ польскій ордъ. Сївдокъ Мойсеї Аз-хеніца, членъ изъ Скалатѣ, не чуєтъ є томъ, що о. Наумовичъ прошагувавъ въ скапитской школѣ певанію до Полянії. Сївдокъ Балко-вичъ, бувши погодъ собійскимъ пода, що о. Наумовичъ буть все "захмуреній" при Полянії (есслѣдствѣ). Сївдокъ Лѣбѣдь Френкель, агітаторъ при выборахъ, подає, що о. Наумовичъ уважавъ за бѣлье опіранію Россії якъ Австрії. Сївдокъ Ам-иль Левицеръ чуєтъ, що о. Наумовичъ часъ вибиратися до Россії до цара въ лѣбѣдь пильной справѣ (есслѣдствѣ).

Сївдокъ Троиць-Ковальскій зѣнаніе, що о. Наумовичъ буть яко священникъ дуже працьливий і талантливий, почути квѣдокъ изъ гостини отъ вѣнч

тамъ якихъ письмъ религійного содержания? Свѣд. Былъ, было колька брошуръ; одна була о горожотї канонизацї св. Господа (Кунцеви-ца) из Рима; було тамъ благожеланіе Галичинѣ такого святого, буди отишкы и т. д. Мушу скажати, що бѣ п. Коссакъ бувъ спѣтникомъ нашого царя, але приїхавши до Крехова въ послѣдніхъ лѣтъ стечійни, склонившися. Поліаковъ не любилъ; борони Боже, щоби кто заговоривъ до него по польски; на родного брата бувъ розг҃ивавою и не знати що зробити, якби заговоривъ до него по польски. Въ Креховѣ позатиралъ всѣ латин-скіи въ польскіи написи въ покрислинѣ на нихъ якъ руска. На старостѣ сеансуєвалъ въ тоймъ пунктѣ и же только въ шізмѣ бачинъ опасеніе. Прѣд. Колко було всѣхъ тихъ палерѣвъ? Свѣд. О богато, такъ на мѣру було зъ інѣвъ (есслѣдствї); я все то переглядавъ и мало помоло палити.

Свѣд. Бушакъ. Що откѣ пок. Коссакъ маєть етотъя грошей? Свѣд. Заощадивъ себѣ зъ кореніемъ въ Бучачи и яко провинціаль маєть 1400 зр., а була провинціаломъ 4 роки. Прѣд. Въ протоколѣ зазначало, що наперіо по о. Коссаку вийшло изъ небільшої. Свѣд. Я думавъ: въ шуфахъ. Прѣд. Чи були позиції и на субвенції для рускіхъ газетъ? Свѣд. Не знаю, може бути. Дръ Некріїкъ випустиувавъ свѣдка, якій то були "крыївки", въ которыхъ знайдено написи, где було тільки "крыївки". Показалось зъ отпокойю писаки, що тими "крыївками" були "шуфали". Прѣд. Не позволить дру Искр. западати далѣше таї подобній пытаніи.

Свѣдокъ о. Загайскій не заприєжаний зблизь, що по смерти Коссака ажъ до прїїду о. Баруесича бувъ въ Креховѣ и мешкань въ тихихъ вгумона. Свѣдокъ не переглядавъ "крыївокъ" и не знає, чи було у нихъ що, чи не було. Такожъ не знає, колко пок. Коссакъ маєть і откѣ іхъ зливъ; нѣчо не знає о министрахъ зъ Россії, о минимої цензури до Поліаковъ въ склонності до шизми.

Мало бути переслухана еще п. Гаехеръ, кудиже пок. Коссакъ, але сподіялася. Маєть стати яко скідокъ такожъ о. Сарницкій, але не ступає, бо виїхавъ на визитації монастирю въ візниці не могло бути ему доручене. Дръ Искр. заявляє, що ототунає бѣть переслуханіе о. Сарницкого. Прѣд. Жадає отчитання зазначало о. Сарницкого, бѣ дръ Искр. залинути ему фальшь. Дръ Искр. заявляє, що не о. Сарницкому, але о. Баруесичу залинути и закладася фальшь. Прѣд. (до дръ Искр.) Прому не ображати скідокъ (залинили засідати о. Баруесича). Прѣд. (до о. Баруесича): Публично при трибуналѣ дръ Искр. залинути фальшь. Чи жадаєте сатиѳакції? Дръ Искр. И не залинути фальшь нѣшніми засідати скідка. Прѣд. Ви скажали въ загадції, що о. Баруесичъ залинути фальшь. О. Баруесичъ. Я прими разъ и другій разъ присягу. Дръ Искр. Істъ що о честі о. Баруесича, я ему дамъ сатиѳакцію. Прѣд. Зважиши, що разнарази повторяють таї сцену, я користаю зъ присягу моїхъ правъ и отбираю голосъ дру Искр. и усуваю его бѣть оборони и взызаю обжалованыхъ щоби собѣ выбрали письмо защитника. Прѣд. (до о. Сарницкого): Письмо защитника дръ Искр. залинути фальшь. Чи жадаєте сатиѳакції? Дръ Искр. И не залинути фальшь нѣшніми засідати скідка. Прѣд. Ви скажали въ загадції, що о. Баруесичъ залинути фальшь. О. Баруесичъ. Я прими разъ и другій разъ присягу. Дръ Искр. Істъ що о честі о. Баруесича, я ему дамъ сатиѳакцію. Прѣд. Зважиши, що разнарази повторяють таї сцену, я користаю зъ присягу моїхъ правъ и отбираю голосъ дру Искр. и усуваю его бѣть оборони и взызаю обжалованыхъ щоби собѣ выбрали письмо защитника.

По тоймъ наступило далѣше читанье актівъ.

## ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

### Австрійско-Угорска Монархія.

(Міністеръ просвѣтѣ) бар. Конрадъ видає разпорядженіе въ справѣ позиції правничихъ на університетѣ ческому въ Праздѣ. Після того разпорядженія правники ческого університету можуть здавати позиції або по імені або по ческі, але коли здавались по ческі, то мусати найменше одинъ предметъ здавати по нѣмецкі. Се разпорядженіе викликало дуже велике неудоволіє въ кругахъ ческихъ; дневники ческихъ виступають дуже горячо противъ міністерському разпорядженію, засідуючи скідокъ съ позиції съ іменемъ ческимъ. Прѣд. (до дръ Искр.) въспомінавъ про таї сцену, якъ въчера за Шевченка. Дръ Искр. въспомінавъ до "Сюїт" доцись, въчера ворхалько висказався о бѣти скідка. Тилько въчера за Шевченка за єго гдѣсь пошило. Д. въспомінавъ скідокъ въ "Сюїт", якъ коли въчера за Шевченкомъ, хочъ и призналась. О. Огюсъ, въспомінавъ до "Сюїт" доцись, въчера ворхалько висказався о бѣти скідка. Тилько въчера за Шевченка за єго гдѣсь пошило. Д. въспомінавъ скідокъ въ "Сюїт", якъ коли въчера за Шевченкомъ, хочъ и призналась.

(Сеймъ красиб), отже и сеймъ галицкій мають бути скідани на 6 лат. вересня с. р. Сеймъ галицкому буде предложенъ міністерський проектъ о uregulizованію фонду індемнізаційного.

(Пропамято письмо польскихъ Поляковъ). Польські послы до ради держ., якъ звѣстно, при концѣ мін. сесії удалились до гр. Таєса въ справѣ розноуправлінія Поляковъ на Шлезеку (а єсть таї не бѣто бѣто). Гр. Таєсъ бѣтоїтъ приставо польськимъ посламъ, що въ Шлезеку бѣтоїтъ національний дуже дражливъ, що бѣто самъ не може пѣшого пріїїти, але новий наїтникъ Шлезека, Бажемъ, буде старатися жадати національнихъ славянськихъ народностей въ Шлезеку відъволити. Для 1 листа внесли два польські послы до сейму шляхетскому, Ценциалу въ ко. Сенаки, пропамято письмо до наїтника Бажема, въ котрому домагаються: 1) щоби польські я ческі язикъ бувъ розноуправліній въ судахъ и щоби суди принимали поданія въ славянськихъ язикахъ и бѣтоїдали по славянськимъ; 2) въ школахъ щоби учено по славянськимъ я язикамъ въ вишихъ іншоїхъ язикахъ по нѣмецкимъ; 3) щоби въ Ізмінѣ утворити семинарію педагоги-

чну съ польскимъ язикомъ викладовою, або євентуально, щоби бодай два предмети були викладаніи по польськимъ; учителями педагогичної семинарії мають бути лише Славяне; 4) щоби во всѣхъ політическихъ урядахъ и судахъ настано-вляти лиши такихъ урядниківъ, якій уміють по польськимъ євентуально по ческимъ. Пропамято письмомъ кончикомъ словами: "Мы домагаемо тогого уроочисто; протестуемо противъ насилій германізму и будемъ такъ довго домагатися нашихъ правъ и о нихъ боротися, доки ихъ не получимо".

(Залоздъ монархієвъ). Якъ що року такъ и на сей рокъ мають зѣхати збстаючи въ союзъ монархії Австро Угорщини въ Нѣмеччину — въ Ішль. Крѣмъ того цѣсарь Францъ-Іосифъ має зѣхати съ італійскимъ королемъ Гумбертомъ. Зѣхати цѣсаря австрійскаго съ королемъ італійскимъ въ Італії бувъ отъ давна уважаний зо-вѣмъ природнимъ бѣданемъ визити по виїздѣ короля Гумберта въ Вѣднія. Длятого то газеты не приписують зѣхати цѣсаря австрійскаго съ королемъ італійскимъ значенія заключенія союза Австроїї съ Італією. Одно лишь хиба значеніе политиче може мати зѣхати сеї: именно цѣсарь виїздѣ до Італії зъ Тріесту, где оего лѣта буде обходжена торжественно 500-та річниця прилученія того мѣста до Австроїї; зѣхати отже монархії безпосредно по такому торжеству може мати значеніе протесту противъ всіхъ заба-говъ партії "Italia irredenta", вимѣреной противъ Австроїї. Що до зѣхати цѣсаря Францъ-Іосифа съ італійськимъ, то зъ початку голошено, що монархамъ будуть товариши министри: гр. Кальюкъ и гр. Таїсъ зъ одиночкою стороны, а кн. Бисмаркъ зъ другою. Новийшій вѣсти подають, що монархи зѣхутся сами, безъ супроноду министрівъ.

### ЗАГРАНИЦЯ.

**Россія.** Ген. Михаїлъ Димитріевичъ Скобелевъ умеръ нагло дні 7 лат. лиця въ Москвѣ въ готелю Дюссель. Мих. Скобелевъ бувъ синомъ ген. Дмитрія Скобелева, звѣтного вожда козаківъ зъ поїздкою турецкою війни. Дѣдъ Скобелевъ мавъ бути тамбуромъ и въ р. 1812 за привленію хоробрості бувъ виїсеній царемъ Александромъ I на ступень офіцера. Помершій Мих. Скобелевъ родився 1840 року; військову науку побирає въ школѣ кадетській въ Петербурзѣ. 1871 и 1872 въ Туркестанѣ; въ 1873 р. яко майоръ генерального штабу бравъ участіе въ виїздѣ воєнній на Хіну; въ 1874 бувъ іменовано військовимъ губернаторомъ въ Ферганѣ и въ 1875 р. генерал-майоромъ. Въ р. 1877 одержавъ Скобелевъ свою ораторську звѣтність, звѣяючи завѣтами, що Россія не є коли не покинуть позиції за Балканами. Повернувшись до Россії, Скобелевъ попавъ въ неласку; по скідочній войнѣ можна було вже обйтися безъ непогамованыхъ "азіатовъ" (такъ званій молодихъ генералівъ), які зводили собѣ славу въ центральній Азії, а салоновій генерали почали зновъ грati ролю. Ажъ коли въ 1879 р. виїзна воянна противъ Текінції скідчилися крізюкою неудачею для Россії, тогоди пригадано собѣ Скобелеву. Въ квартѣ 1880 р. бувъ пок. Мих. Скобелевъ іменовано начальникомъ комідантськимъ виїзди и тутъ то Скобелевъ зложивъ докази спрапдї великої здбності вожда армії. Онь почавъ тутъ свою дѣяльність насампередъ прибываючи зредото транспортовихъ: закупину 20.000 верхоблюдовъ, запровадивъ пароходи на морі каспійському и почавъ будову жеїзниць. Въ липні 1880 р. предпринявъ самъ Скобелевъ яко рікоеносецъ на 120 верстовъ въ глубину краю Текінції ажъ до Геокъ-Тене, головної твердині Текінції. Въ надолівъ виступиша зачіни перші разъ противъ Геокъ-Тене, зъ початку грудня другій разъ, а съ концемъ грудня третій разъ. Дні 24 січня 1881 р. Скобелевъ здобувъ приступомъ Геокъ-Тене. Въ Россії а особливо въ Москвѣ бувъ Скобелевъ принятъ яко комідантъ корпусу при російській армії въ військовій школі. Въ понеділок адміралъ англійської флоту Сеймуръ завѣдомивъ бувъ губернатора Александра, що въ вторникъ о 4 година рано розпочне бомбардування. Небають англійські залпі відъ первого египетського міністру, що правительство египетськимъ и въ тоймъ письмѣ учинивъ турецкого комисара Дарвіша-пашу отвѣчальнимъ за безпеченість кедива. Конзулъ удавасъ потімъ на англійській корабель.

Въ Москвѣ, якъ доносять найновійшій телеграммъ, мали вѣдоми пять новихъ мін. підъ улициами, ведучими до Кремля. **Египтъ.** Вчера рано розпочали англійский корабль панцирій *Alexandria*, *Sultan* и *Superb* бомбардувати форти александровські. Батерії египетські заразъ бѣговіли стріблами; куль однакъ не досягали кораблівъ. Небають почала відъ англійського флота брати участіе въ бомбардуванні. О годинѣ 7<sup>1/4</sup> рано стрѣльби зъ одноги и другою сторонами були найсильнійші. Въ двадцять минутъ замовки два александровські форти: форти *Farost*, здаєть, збставть сильно ушкодженій; корабль англійської не потерпівъ нѣякої шкоди. Въ понеділок адміралъ англійської флоту Сеймуръ завѣдомивъ бувъ губернатора Александра, що въ вторникъ о 4 година рано розпочне бомбардування. Конзулъ англійській залпі відъ первого египетському міністру, що правительство египетськимъ и въ тоймъ письмѣ учинивъ турецкого комисара Дарвіша-пашу отвѣчальнимъ за безпеченість кедива. Конзулъ удавасъ потімъ на англійській корабель.

**Болгарія.** Въ першихъ дніахъ сего мѣсяця князь уложивъ нове міністерство; складъ того нового міністерства показує, що князь не думася покинути свого абсолютного правління, котре розпочавъ по таїмогочію замаху на болгарську конституцію. При складѣ того кабінету князь зовсімъ не уважавъ домаганія ліберальної опозиції; до міністерства не покликавъ анѣ Бабаджанова, анѣ Ікономова, анѣ Бурмова, анѣ жадного іншого зъ ліберальної партії. Министромъ сприймавъ внутрійній іменувавъ зновъ російського генерала, хочъ Болгаре радібъ на тоймъ становища бачити Болгара. Далішимъ признакомъ чаю въ Болгарії є те, що правительство залило виїзди поїздами ліберально-опозиційний днівникъ въ Болгарії *"Братство"* и на ново зачало арештувати Цанкова, проводири лібералівъ. При змінѣ міністерства дотенерійши міністеръ просвѣтѣ ученый історикъ, Чехъ дръ Константинъ Іречекъ, утративши черезъ ліберальній ретроградизмъ кліки своїхъ портфель; бѣгъ збставъ лише яко соптникъ въ міністерствії просвѣтѣ.

— Такъ бачимо, що въ болгарськихъ славянськихъ країнъ свободи, яка була у нихъ заразъ по російсько-турецькій войнѣ съ лѣтами починає що разъ більше уступати мѣсто абсолютизму. Князь болгарській панує вже самовладно, авторитично відъ двохъ лѣтъ, скасувавши скуншину буржузії, а король сербський розпочавъ сего року

иши съдомъ князя болгарского и хочь еще не окончаны, аль сколько си поизвѣстить. Побачиши, що зъ того выде. Намъ здесъ, що славянскій народъ на балканскомъ поѣствѣ не скотятъ дово генрѣтъ самоволю своихъ князей, аль не хотѣтъ гернѣтъ самоволѣ Туровъ.

## НОВИНКИ.

На соборчику деканальномъ въ Микуніцахъ отбѣтъ дни 22 лат. червнѧ, ухвалено духовенство однодушно не подпинуты адресы вѣрности до свят. престола и цѣлу, трону для того, бо якъ все руское духовенство тѣль и весь народъ не перестали быти вѣриими тѣмъ наивысшимъ властимъ, тоже завѣщанье о тѣй вѣрности будѣть алишымъ и неувѣстимъ.

Протестъ здравомысленныхъ Полаківъ противъ отданію монастыря оо. Василіанъ въ Добропольї пп. езунтамъ, выготвленный редакціею „Sztaendar u Polsk-o-go“ чистить вже, якъ доноситъ газета редакція, кѣлька тысячъ подписаній.

Кореспондентъ львійскій до враждебскому „Reformy“ дуже добре характеризуетъ теперійшій сезонъ „plotek“ во Львовѣ. И такъ подносигъ, що мѣжъ польской суспільностью во Львовѣ незліпретується выдумка, очевидно обчислена на средство агитаціи, що мовыбы то въ Россіи наивысшая груба сумы рубльѣ для тѣхъ кѣльканціи обывателей, котрій мають рѣшити тажину и важну справу. Дальше выдумано якъ угоду, котру „якось“ хоче „гдѣсь“ не знати съ кимъ заключити; ба буда вже въ така сенсаційна байка, що ктось гдесь съ кимъ якъ угоду заключити. Нарештъ запанувала велика радостъ мѣжъ Поляками во Львовѣ, якъ якій тамъ „великий человѣкъ“ до малыхъ интересовъ“ выдавъ езунтъ: „Jezci“ то шубоги pedagogowie! — „Нѣ, пише кореспондентъ „Reformy“, здесъ, що мы захорували небезпечно въ послѣдніхъ трехъ тиждняхъ. Отъ многихъ лѣтъ вѣтъ т. зв. ліберальнъ часописи польскіи высыпалі езунтамъ на моеи до Кафѣрѣ, Зулоскѣ, доказували павѣтъ, що будомъ палучише, колибѣ всѣ ученики Лодолѣ щезли зъ лицемъ, а польскіи езунти мають насъ спаси, мають уратувати ую.“

П. А. Кульшъ выдавъ у Вѣднѣ нѣмецку брошурку пѣдагогъ заг.: „Die Vergewaltigung der Basiliens in Galizien durch die Jesuiten“. Таа брошурка має вѣйти и по руски въ Липску.

Руско-народный театръ пѣдь дирекцію п. Биберовича давъ въ дни св. Іоана Крестителя перше представление, „Ксантина зъ надѣй Польши“, въ Теребовлї.

Въ Золотникахъ розпочалася робота душана камія на муроаные церкви заходомъ мѣщевого пароха, о. Іосифа Бочорка, котрый дуже широ словомъ и захотою працею коло розпочатого дѣла.

Въ Теребовлї запечатано божницю дни 27 лат. червнѧ зъ причини, якъ кажутъ, якіхъ зачутыхъ заговорѣть (?) мѣжъ жидами.

Студенты школы астериаріи во Львовѣ можуть, въ мысль постанови міністерства вѣйни, користати въ інституціи однорічної службы войсковъ. Въ тѣмъ воглядѣ зробовано студентовъ львійской школы ветеринарской съ вѣденіемъ.

Въ Червонцахъ отбudeo сего року дни 26 лат. лицца синодъ греко-восточного обряду, въ котрому возьмуть участъ духовній и сїйтскій особы. Правительственнымъ комисаремъ на тѣмъ синодѣ буде самъ намѣстникъ Буковини, гр. Алешані.

О. Тома Полянський, директоръ перемышльской гімназіи обходивъ въ второкъ минувшого тиждня 25-літній ювілай спого директорства. Рада мѣста Перемышля почтила высокоповажаного и заслуженого ювілата паданьемъ ему почетного обѣвателства мѣста Перемышля. Въ ювілайній день рано удалилась рада мѣста in громпю до дому ювілата и висказала ему свои желания и пріязніе за многолітній плодоносній труды. По тѣмъ складали желания ювілата вѣтъ профессоры гімназіи и зложили ему на памятку свою фотографіи у-групованій артистично въ одинъ образъ; въ именіи професоровъ промовили о. катих. Желеховскій. Дальше складали свои желания ювілати товариство педагогичне и учителѣ педагогичной семінаріи. Вечеромъ тогоже дня даний бувъ въ честь ювілата пиръ, въ котрому взяло участь над 60 осбъ.

Загальний зборъ академичнаго товариства „Дружний Лихварь“ отбувовъ въ недѣлю. На зборѣ правителственній комисаръ не позволивъ радити надѣй выдавництвомъ „Антольгія народныхъ писемъ“. При концѣ збору явился и ректоръ университету, п. дръ Пенкітъ и засыпалъ еще разъ товарищъ „Дружного Лихваря“, щобъ не подпинували протесту противъ папской конституціи о діянію оо. Василіанъ пп. езунтамъ.

Зъ Галинъ пишуть намъ: У насъ мало що не пришло 7 лицца о. р. въ чайѣ ярмарку до подобного заворушена противъ жидовъ, якъ не давно въ Підгіацяхъ. Одинъ парубокъ въ Підгіацяхъ черезъ якій частъ коло одновѣдівской крамницѣ съ хлонскими чоботами. Жидъ не мѣгъ дерахувати одною пары чоботъ и чи справедливо чи несправедливо почавъ парубка чѣнтиши, що ему укарять чоботы; посыпалися згірді слова, повставиши крикъ а жидова збліглася мовъ на даний знакъ зѣвѣхъ боколь и почала складати хлонца „жбонхами“ и „зесцами“ въ груди и живѣтъ, аль поки той не повалився закровавленый и безпітомный на землю. Обурений

народъ почався аже гонити и отгрожувати на жидовъ, та въ сажъ часъ прїшли жандарми, забрали побитого парубка на вѣру, занували живи и занесли обохъ до суду.

— Въ п. Миколаївѣ Вітчизненій, котрого щедра жертвалюбість въ короткій часъ стала загально вѣтственою на нашої Руси и тѣднала себѣ уважаніе и славу у всѣхъ нашихъ земляківъ, жертвувавъ змову на наші руки: 100 зр. для Руїндовъ, погорѣліївъ Добропольїа, дрогобицкого поѣстя, для уваженій о. Ива. Наумовича 25 зр., для О. Маркова 25 зр., для Ап. Нічая 20 зр., для Іл. Трембіцкого 20 зр., для Ива. Шчуцівера 10 зр., для Ол. Залуского 10 зр. — разомъ 110 зр. — для „Народного Дому“ 63 зр. 20 кр. съ бѣс. изъ книж. щаднac. итѣ. Став. Честь и слава велико-душному жертвователю!

— Открытъ земного воску въ Трускавцѣ. Въ мѣсце вости „Помѣрія“ на годину дороги отъ Трускавця п. Маріїнській новомючичній спілки, на ко торій чолѣ стоять кн. Адамъ Сантга, открылъ въ глубинѣ 7 сажнівъ столько богато воску, що бѣ разу видобуто 200 сотнівъ. Въ 8 днівъ сажніи загинула віордна жіла, але понеже пѣдъ яко знаходиться покладъ ілового лунку, якій и въ Бориславѣ подибусь мѣжъ жилами воску, то есть надія, що пѣдъ сподомъ буде вѣсіть ище бѣльшою богацтвомъ. Около 50 крокій вѣтъ того мѣсця знаходиться другий шибль п. Ілліївскаго въ спілки; въ глубинѣ 100 сажнівъ видобувався много бѣльшихъ и меншихъ кавалій воску та-кого хорошого, жовтого, якъ въ Бориславѣ. Галинський виконавъ другий себѣ шибль въ 15 крокій вѣтъ шиби Маріїнського и въ глубинѣ 9 сажнівъ знайшовъ щедрый покладъ воску. Оба пред-приємціи почали канати змову два нови шиби — и надіяють на успѣхъ.

— 13-те Ч. „Зеркала“ видѣе аже 18 с. м., бо редакція его приготовила до 13-го числа велику картину: „Обжайливъ поредъ судомъ“. По сїй причинѣ буде продаватися те число для непред-плачують по 50 кр.

— Духовній мисій. Въ Жидачівському деканатѣ мають вѣтъ сми дніми мисій: въ Жидачевѣ, въ Городланії и въ Славнѣ. Въ Жидачевѣ отбудає мисія заходомъ о. Степана Ленкавскаго и трепала три дні: 9-го, 10-го и 11-го лип. лицца; въ Городланії (прилученій до Жулича) въ дні 4, 5 и 6 лицца устроена о. И. Пачковськимъ; а въ Славнѣ въ дні 10-го и 11-го лицца. Всѣмъ тѣмъ мисіямъ Вар. митрополитъ удѣливъ свое благословеніе. — Для 30 лат. лицца отбудеся духовна мисія въ Іїшкіахъ, дек. олеского.

— Аръ Ник. Зубаківичъ, маршалокъ краевый, вѣхай на колька тижднію до Швайдарії.

— Испытъ на катихітвѣ для цѣломъ високої гімназії зложили оо.: 1) Ізводъ Єзерскій, катихітъ въ Золочевѣ; 2) Гр. Ірема, заступникъ катихітъ въ Бродахъ; 3) М. Семенівъ, катихітъ учителської семінарії въ Станиславовѣ; 4) М. Ганкевичъ и 5) М. Весоловський.

— Школа кадетська во Львовѣ на паказъ министра вѣйни буде розважана въ серпні с. р., а ученики єи будуть придѣленіи до школъ кадетськихъ въ Вѣднѣ и въ Праздѣ.

— Степенійну зломогу 50 зр. рѣчно зъ фонду п. п. еп. Мих. Куземскаго удѣливъ совѣтъ „Народного Дому“ учениковъ 2-го класу нѣмецкої гімназії, Павлови Калинському, сынови свящника зъ Водники.

— (Прѣдній астери.) Отъ минувшої недѣлї открыта выставка образій въ сали львійской политехніки. — На выставѣ сегорѣчной въ Перемышлі буде виставлено електрична лѣхтарія, отзначана на выставѣ парижскій золотыи медальємъ. — Гр. Романъ Потоцкій, сынъ намѣстника, заручившися графікою Изабеллою Потоцкою, дочкою Станислава Потоцкого зъ Бережанъ. Наречена, якъ кажутъ, достане въ посагу ключъ бережанській, вартості 6 мільйонівъ зр. — Цѣсарь удѣливъ громадѣ Переводѣ въ поїздѣ сокальскомъ 100 зр. запомоги на будову школы.

Только 50 крейцъ.  
коинту одинъ лѣсъ великої

**50**  
крейцъ.  
Лѣсъ

ТРИСТЕНЬСКОЙ  
ВЫСТАВОВОЙ ЛОТЕРЕІІ

Таа такъ богато вилівонала лотерія має 1 годов. выграша 50.000 зр. готовокъ.

1 " 20.000 "

1 " 10.000 "

даліше інші велики выграши въ вартості 10.000, 5.000, 3.000, 1.000, 500, 300,

200, 100, 50 и 25 зр.

въ загалѣ тисячъ офіційнихъ выгра-  
нливъ въ вартості

Гульденовъ 213.550 Гульденовъ

дальше многи інші дуже цѣнній вы-  
грианій въ предметахъ виставовихъ, жертв-  
ованихъ виставителемъ

ЛОТЕРИІ. 0 перенять продажи треба

зачасти звернути до отдельу лоте-  
рійного триестенської выставы, 2.  
Piazza grande, въ Тріестѣ.

При закупції поодинокихъ лѣсівъ треба до-

лучити 15 кр. на видатки поштові.

Во Львовѣ можна набути тѣ лѣсъ у хвали-

ного „Рустікально-Кредитового Банку.“ 2—2

## Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львівської.

Грамоту на землю касову въ Народній дж. тернопільського, получивъ о. И. Наумовичъ, відомостійний просвітникъ.

Василько въ бучацькій посадѣ о. 1) Е. Лукашевичъ, яко систематизований сотрудникъ въ Бердичевѣ; 2) П. Каліновичъ яко землеміръ Петровівка; 3) П. Стебленкій, яко систематизований сотрудникъ въ Корениці.

## (Надіслане.)

Статія въ рубрицѣ „Надіслане“ не походить вѣтъ Редакції.

Выдѣль читальни въ Дрогомостікахъ скла-  
дає підъ підлогу художньої товариства „Пресні-  
т“ за прикладній въ даромъ книжки и за добре  
желанія. — Отъ видѣль читальни въ Дрогомо-  
стікахъ — Василь Балабрамъ, представникъ.

Выдѣль читальни „Дружний Лихварь“ скла-  
дає за удѣленійлася заломоги В.П. Добропольському, п. Николаю Вітчизненому, п. Івану Штокалеву, о. Латорівському и тов. Дзеровичеву. — Отъ видѣль читальни въ Дрогомостікахъ — Василь Балабрамъ, представникъ.

Съ симъ числомъ розсылається Ви. предплатникамъ „Бібліот. наизн. по-  
вѣстей“ конець и окладину до поїздки  
Ліккенса „Новорічний Дзвони“ и перший  
2 аркушъ поїздки въ трьохъ томахъ зъ інвѣ-  
тарию.

## Переписка Редакції и Администрації

ВЛІ к. п. землемірствомъ, просвітникомъ „Дѣла“ и обласнимъ касомъ Касовимъ.

Всі гроши призначенія на обл. к. Касовимъ въ передній видоблоки, якъ що ми подбачимо въ дара-

чий поклоненіїв. Продовжити удѣленія при-  
до до видобу товариства. Со саме отвітами въ

може до прославленыхъ черезъ інші гроши на „Св. погребачії Залінен“ въ процесії Ольги Грабара и тов. Адаміонівськія „Дѣла“ складає сервісну

податку П. Т. Предплатникамъ вѣтъ землемір-

ствомъ въ видобу землемірствомъ країнії зо-  
да“. Извесніе видоблоки: Вс. к. въ Рал 1 зр.,  
Вс. к. въ Д. 50 кр., Вс. к. въ С. 1 зр.,  
Вс. к. въ И. 2 зр., Вс. к. въ І. 1 зр.

## Ф. Д. НОВИЦКІЙ

улица Галицка ч. 52

поручас свою щедро въ сїйї гордїї  
товари засмотрену тогорю.

Деньги

Портр. Вино, П